

El nostre projecte educatiu

ÍNDIX

1. Presentació.	3
2. On i qui som ?	4
2.1. Identificació del centre	4
2.2. Anàlisi del context	5
2.2.1. Marc legal	5
2.2.2. Característiques del centre	6
3. Què pretenem ?	8
3.1. Trets d'identitats	8
3.2. Línia pedagògica	13
3.3. La programació del curs	19
3.3.1. Introducció	19
3.3.2. El nou decret	19
3.3.3. Les situacions d'aprenentatge	45
3.4. Paper de l'educador	47
3.5. Relació poble – llar d'infants	56
4- L'avaluació	57
4.1. L'observació i l'avaluació dels processos educatius	57
4.2. Avaluació del Projecte Educatiu	59
4.3. Coordinació de la llar d'infants	60

1. Presentació

El nostre Projecte Educatiu neix del treball de reflexió constant d'un equip educatiu ben consolidat amb ganes de trobar la millor manera d'acompanyar l'infant i les seves famílies.

En aquest document respondrem a : qui som, on som, què pretenem i com ho volem fer, quan i com ens organitzem i què, com i quan avaluem; elements que creiem claus per establir la base de la Llar d'infants i que expliquen la nostra realitat. Amb aquest document volem donar a conèixer la nostra línia de centre.

A l'índex podem veure cinc apartats:

En el primer apartat del projecte hem fet la presentació.

El segon d'aquests apartats, ON SOM I QUI SOM, és l'anàlisi del context on parlem del marc legal i de les característiques del municipi, element clau per fer una proposta contextualitzada i adaptada a la realitat i a les necessitats dels infants i famílies que en formen part.

En el tercer apartat parlem de QUÈ PRETENEM a la llar, és on hi concretem els trets d'identitat, la línia pedagògica que tenim en el centre, la programació i les situacions d'aprenentatge, el paper de l'educador a la nostra llar i la relació amb el poble.

En el quart apartat parlem de COM AVALUEM: l'observació i avaluació dels processos educatius i l'avaluació del nostre projecte.

Pel què fa a COM ENS ORGANITZEM: dels òrgans de govern que participen, de l'organització general del centre, de l'organització de l'equip educatiu, de la distribució dels grups d'infants el trobem explicada en el NOFC i de la participació de les famílies en el PGAC.

Aquí us deixem la nostra carta de presentació, "és així i us l'ensenyem ! "

2. On i qui som ?

2.1. Identificació del centre

La llar d'infants "Els Pops" va obrir les seves portes el novembre de 2006 per necessitat del municipi. Per què la nostra llar rep aquest nom? Lloret de Mar va tenir un club de beisbol, els Pops de Lloret, entre els anys cinquanta i seixanta, l'època dorada del béisbol a Espanya. Quan al 2006 es va obrir l'escola es va voler fer-los un homenatge i es va buscar un símbol per la llar recordant l'estàndard de l'època reflectit a sota.

2.2. Anàlisi del context

2.2.1. Marc legal

Les nostra escola està regulada per les lleis aplicables actuals :

LOMLOE

Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Convenció sobre els drets dels infants 1986- unicef-

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig

Decret 282/2006, de 4 de juliol

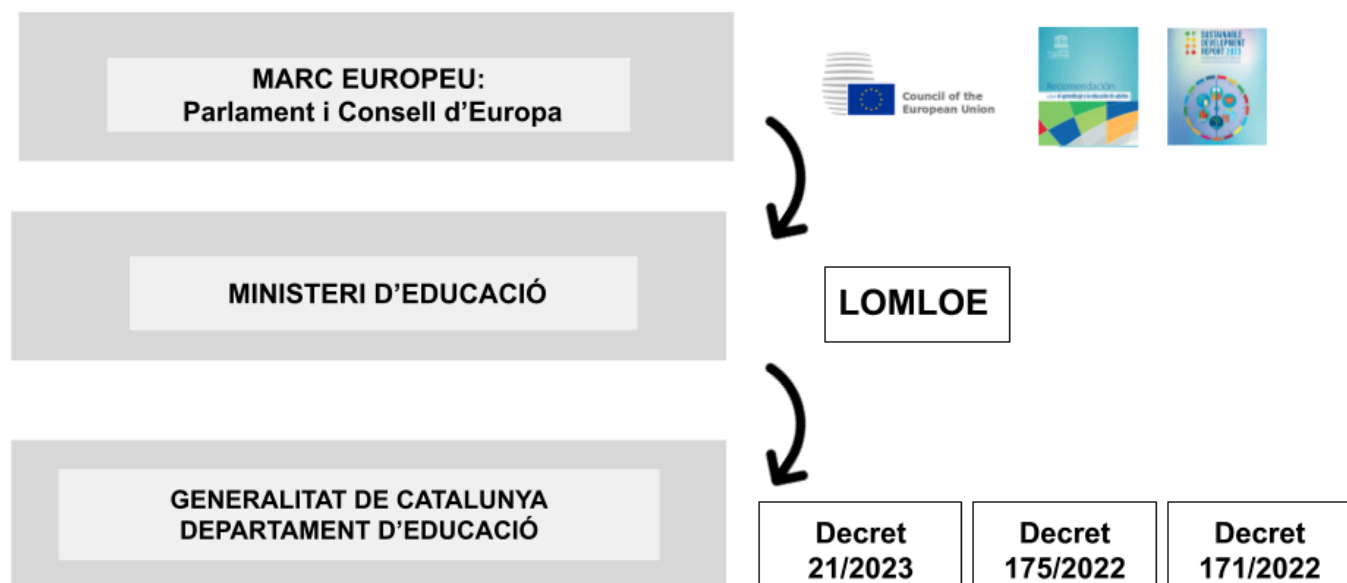
Llei 12/2009, del 10 de juliol LEC

Decret 101/2010, de 3 d'agost d'autonomia de centres

Decret 155/2010 direcció centres públics

Decret 21/2023 de 7/02 d'ordenança dels ensenyaments d'educació infantil

PROCÉS D'ELABORACIÓ DELS CURRÍCULUMS

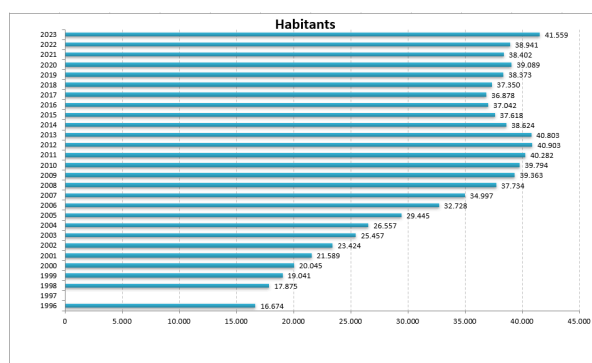
2.2.2 Característiques del municipi i de l'escola

Lloret de Mar és un municipi de la comarca de la Selva.

Tot i que antigament, les activitats econòmiques de la vila giraven al voltant de la pesca i de l'agricultura, des de la dècada dels anys seixanta el motor principal de l'economia ha estat el turisme, que ha convertit Lloret de Mar en el resort turístic més important de Catalunya.

Com a dades municipals a destacar podem dir que actualment té una població de 41.559 (Any 2023) habitants (arribant a quadruplicar-se durant els mesos d'estiu), una superfície de 48,7 km², una altitud de 5 m, longitud de 2,849772° i latitud de 41,701706°. Densitat (845 habitants per km quadrat).

En el següent quadre podem veure el creixement de població de Lloret en els darrers anys:

La llar d'infants “Els Pops” està ubicada al carrer Josep Pla i Casadevall número 2, al barri del Rieral on trobem la zona esportiva del municipi.

Els usuaris del centre estan empadronats al propi municipi.

[illegible]

3. Què pretenem ?

El nostre Projecte pretén:

- *Afavorir la coherència educativa.*
- *Reflectir d'una manera clara la línia pedagògica utilitzada i la pròpia identitat.*
- *Fomentar una visió educativa global, plural i integradora tenint en compte l'entorn social i cultural on ens ubiquem.*

3.1. Trets d'identitat

Els trets d'identitat que ens caracteritzen són:

- ***Pluralisme ideològic i valors democràtics.***

La llar d'infants Els Pops intenta ser respectuosa amb tots els trets diferencials de cada família dins dels valors democràtics: diferències culturals, ètniques i religioses, acull la diversitat i promou la no discriminació valorant la riquesa que aporta la pluralitat.

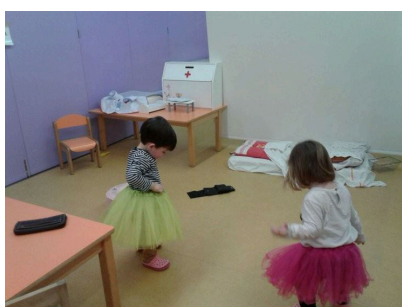
Dins els valors democràtics, l'escola prioritza aquells que van adreçats al respecte, solidaritat, cooperació, acceptació personal i creativitat. Aquest compromís amb el conjunt de valors democràtics s'emmarca amb el respecte als Drets Humans i als Drets dels Infants (Declaració Universal de Drets Humans, Assemblea General de les Nacions Unides. 10 de desembre de 1948 i convenció dels drets de l'infant adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 20 de novembre de 1989).

- Projecte lingüístic

Tenint en compte la pluralitat de llengües i nacionalitats que tenim actualment al poble, el centre té la intenció de possibilitar d'una forma més global l'accés dels infants a la cultura catalana.

La llengua vehicular i d'aprenentatge del centre és el català. Tanmateix, és intenció del nostre equip, donar suport a la comunicació mitjançant imatges, fotos, materials, per tal de facilitar la comprensió dels missatges a les famílies i als infants.

- Coeducació

Entenem la coeducació com a un principi fonamental de l'ensenyament i el concretem en intervencions educatives i relacionals dirigides a eliminar estereotips sexistes tant en el material, les activitats i la relació social, com en l'ús del llenguatge oral i escrit.

Així mateix, considerem essencial garantir la igualtat d'oportunitats per desenvolupar plenament les aptituds de les nenes i dels nens.

També fem nostra la definició que coeducar, és educar considerant les diferències personals, al marge d'estereotips sexuals, tenint en compte els valors i les capacitats individuals, independentment que, per tradició, es considerin masculins o femenins, tendint al desenvolupament màxim del seu potencial, per formar persones autònomes, justes, tolerants i solidàries, conscients de les seves pròpies capacitats.

- Ecologia i medi ambient

Des de la llar es valora tot l'aspecte d'educació ambiental en el dia a dia. Tancant les llums quan no som a l'aula o bany, només obrint les aixetes quan és necessari, fent reciclatge amb els contenidors, utilitzant materials respectuosos pel medi ambient, respectant la fauna del jardí, les plantes i els arbres.

-Apostant per un menú elaborat amb productes de proximitat, ecològics i de temporada amb gestió dels olis i

-Atenció a la diversitat

Atenció a la diversitat de ritmes, característiques i singularitats de cada infant tenint els suports necessaris per assolir el màxim desenvolupament de les capacitats personals i els objectius a aconseguir. Tenint especialment en compte les dificultats dels infants en el moment en què es detecten per tal de prendre les decisions necessàries per afavorir-ne el desenvolupament.

L'atenció especial a tots aquells aspectes de tipus educatiu, social i sanitari que condueixen els nens i nenes i a les famílies a una millora de la seva qualitat de vida, com fomentar l'augment de l'autoestima dels infants.

*L'equip docent de la llar d'infants ens plantejem l'educació dels nens i les nenes des d'una vessant **globalitzadora**. Això permet **entendre els infants com “un tot”** i potenciar el desenvolupament dels diversos aspectes que hi intervenen: cognitiu, afectiu, social, psicomotriu i comunicatiu.*

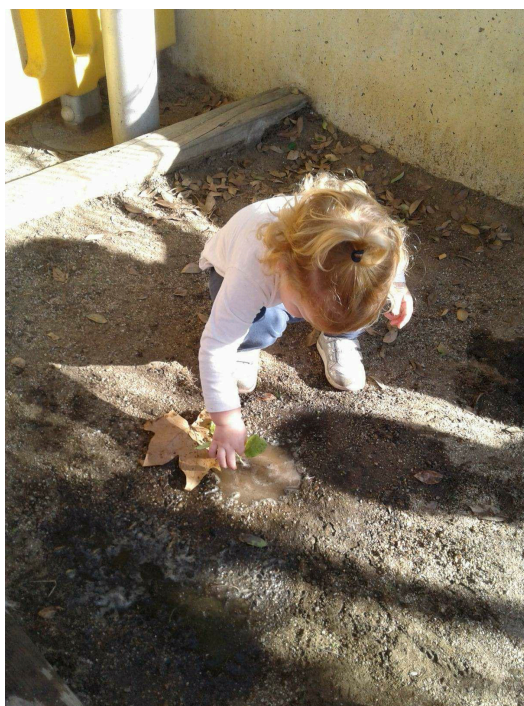
*Com a **escola activa** que som, considerem a l'infant **protagonista del seu aprenentatge**, i per tant facilitem i proposem totes aquelles situacions que fan possible que*

els nens i les nenes coneguin els objectes, les persones i el seu entorn mitjançant la manipulació, la descoberta, l'experimentació, les preguntes, la creativitat, amb l'atelier, l'ordre i les coses boniques i l'estètica de Reggio Emilia.

Som un centre d'inclusió educativa amb la compensació de les dificultats individuals d'ordre físic, afectiu o intel·lectual, per tal que aquests infants amb necessitats educatives específiques gaudeixin de l'atenció adequada, adoptant, sempre que ens és possible, les mesures oportunes pel que fa a la formació de l'educadora amb la coordinació estreta entre els professionals del CDIAP, els recursos humans i materials necessaris i una vetlladora, per tal de potenciar la qualitat de l'atenció. A més, treballem la compensació dels desequilibris socials i familiars, en contacte amb Benestar i família. També fem especial atenció en el camp físic, amb l'objectiu de millorar la salut individual dels nens i nenes i col·lectiva de la comunitat escolar dins l'aspiració general de desenvolupament integral dels infants. L'acompliment d'aquesta funció es concreta fonamentalment en:

- a) Actuacions en el camp de la salut preventiva i d'higiene.*
- b) Comprovació de problemes de salut detectats en el marc del funcionament normal de l'escola amb estricte compliment i respecte als drets constitucionalment establerts.*

Trobem fonamental el paper de la família i la seva relació amb l'entorn per a una major comprensió del que fa l'infant i del perquè ho fa. Per aquesta raó, el centre ofereix diferents canals de comunicació, explicats en el NOFC.

3.2. Línia pedagògica

En aquest apartat definim les bases del nostre projecte, la línia, els referents, els ideals, el que ens dóna identitat. Partint de l'infant relacionant-lo amb el temps. Quins són els pilars que ens defineixen?

El fil conductor del nostre projecte és el treball de l'autoestima, la intel·ligència emocional i l'autonomia "deixa'm fer tot sol el que puc fer per mi mateix". Seguint aquesta línia, si deixem llibertat d'exploració, a nivell d'autoestima, és increïble d'observar com està l'infant en el dia a dia.

Tots sabem que pels adults és necessària, però hem de tenir en compte que s'ha de començar a treballar a la infància pel bon desenvolupament de la seva personalitat. Els primers anys són els més importants per fer persones felices. Constantment la nostra autoestima es veu afectada per les experiències i exigències que rebem del món exterior i un/a nen/a necessita tenir una alta autoestima.

Aquesta es construeix a través d'un procés d'interiorització que es va modelant al llarg de tota la vida i va augmentant i disminuint. Durant els primers anys de la nostra vida i a

l'adolescència és quan més vulnerables som i és per això que ho treballem amb més intensitat. Si ho aconseguim, el/la nen/a tindrà més confiança, seguretat, més interès i serà més positiu en tots els aspectes de la seva vida.

Des de la nostra-vostra llar la volem afavorir perquè sabem que, si la tenen, poden créixer sans i aprendre i superar totes les dificultats que se'ls presentin en un futur.

Considerem l'educació emocional com un aspecte fonamental dins del procés educatiu, continu i permanent, que pretén potenciar el desenvolupament maduratiu com a complement indispensable del cognitiu, ambdós elements essencials del desenvolupament integral de la personalitat.

Està basat en el concepte d'infància, en el respecte pel ritme i les necessitats dels éssers humans individuals, amb curiositat i entusiasme, no imposant normes a persones amb ganes de col·laborar, d'aprendre i viure en llibertat. Oferim a l'infant l'espai a la seva mida per a un aprenentatge dinàmic, actiu, de descoberta i d'oferir el tipus d'ajuda adequat per fomentar el seu desenvolupament personal per atendre les necessitats bàsiques de l'infant (afecte, alimentació, higiene, descans).

Per això les rutines quotidianes són l'eix vertebrador de les activitats que es realitzen .

"Deixa'm fer tot sol el que puc fer per mi mateix": aquesta premisa és present en qualsevol actuació de l'educador i té base Montessori. El dia a dia està ple de rutines, que són els rituals que fem cada dia, moltes vegades, per anar adquirint de mica en mica els bons hàbits. Canviar el bolquer sempre respectant el seu ritme com Pikler o anar al vàter, mocar-se, posar-se i treure's sabates, moure's per la llar, el moment de servir-se aigua, anar a buscar el got i la gerreta i beure aigua, rentar-se les mans i la cara i assecar-se-les.

anar a buscar la jaqueta per sortir a l'exterior, anar a buscar i posar-se el pitet, una vegada brut endreçar-lo a la motxilla, escollir el postre, agafar el material dels prestatges per explorar i tornar-lo al seu lloc a l'acabar.

Durant tot el dia van explorant el material que tenim a les aules i anem canviant d'espais per anar-les a explorar en grup reduït .

El nostre projecte, facilita un bon clima que afavoreix, en primer lloc, a l'infant, protagonista de l'aprenentatge i, consegüentment, a les famílies .

Volem afavorir el desenvolupament harmònic de l'infant atenent les seves necessitats bàsiques d'ordre biològic, psicològic, afectiu, lúdic i social.

-Aconseguir que l'infant sigui la part més visible del nostre projecte, que la base de l'escola sigui l'infant.

-Tenir en compte: Com es relaciona l'infant, com aprèn?

-Aconseguir que els nous projectes sempre girin al voltant de l'infant.

-Protegir a l'infant en l'etapa 0-3, complint els drets dels infants.

-Mirar, escoltar i deixar que els infants puguin decidir i expressar la seva opinió.

-Aconseguir posar-nos d'acord l'equip i anar tots a una, compartir dubtes, preguntar, organització, parlar i exposar junts davant la taula.

- Afavorir a l'infant perquè sigui el centre de la nostra escola i nosaltres al darrera (infant protagonista).

-Analitzar-nos a nosaltres mateixos i ser més crítics, treballar estant convençuts del que fem.

-Trobar un equilibri entre el que aquí queda escrit i la nostra vida real a l'escola.

-Vetllar perquè la nostra escola aculli a l'infant com a persona única, diferent, capaç, competent.

-Afavorir la creació de vincles afectius que ajudaran en el procés d'adquisició de seguretat i autoestima dels infants.

-Afavorir el procés d'autonomia i socialització de l'infant per fer-lo capaç de viure unes relacions estables i positives amb si mateix i amb els altres i d'anar formant part activa d'una societat culturalment organitzada.

- Afavorir en les seves capacitats d' ell mateix, l'autoestima i del facilitant d'aprenentatge. En llenguatges amb una comunicativa i

l'infant el desenvolupament de de coneixement i d'interpretació afavorint el creixement de coneixement del seu entorn, tot l'adquisició d'uns instruments aquesta etapa es concreten els triple finalitat: lúdico-creativa, representativa.

3.3. La programació del curs

3.3.1. Introducció

La proposta de programació de curs a la Llar d'Infants municipal Els Pops completa i desplega el currículum establert pel Govern de la Generalitat de Catalunya i és una planificació dúctil i flexible de les tasques quotidianes, les propostes i els àmbits que es duran a terme durant el curs i al llarg de l'etapa.

Hem de tenir en compte que a aquestes edats s'inicien la major part de les descobertes bàsiques pel seu desenvolupament per tant la programació parteix de les competències específiques que han d'assolir, dels sabers, dels objectius, de l'organització de l'espai, del temps, dels materials, de les necessitats i de les educadores.

Totes les situacions quotidianes : rutines, joc espontani i lliure i activitats preparades hi tenen cabuda a la nostra programació.

3.3.2. El nou decret

El Govern ha aprovat el Decret d'ordenació dels ensenyaments de l'educació infantil, que inclou els dos cicles d'aquesta etapa (de 0 a 3 anys i de 3 a 6 anys). Amb aquesta normativa, es culmina la nova ordenació de totes les etapes educatives, ja que fa pocs mesos es va aprovar els decrets dels ensenyaments de batxillerat i de l'educació bàsica (primària i ESO).

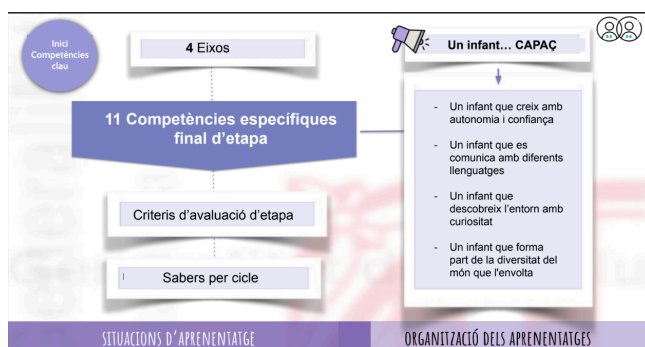
Les principals novetats són:

Curriculum competencial

Incorpora la coeducació i l'educació afectivosexual.

Per primera vegada, presenta el 0-6 com una etapa educativa única.

El currículum posa l'infant al centre de les decisions i el desenvolupament de les seves capacitats, i el reconeix com el protagonista del seu propi aprenentatge i del grup al qual pertany.

S'organitza en quatre eixos:

Un infant que creix amb autonomia i confiança.

Es comunica amb diferents llenguatges.

Descobreix l'entorn amb curiositat.

Forma part de la diversitat del món que l'envolta.

El decret també recull l'acompanyament de les famílies i facilita que puguin formar part de la vida de l'escola per convertir-la en un espai d'educació comunitària.

El podem consultar a :

<https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/8851/1955221.pdf>

Al llarg de l'etapa de l'educació infantil els infants hauran de desenvolupar les competències específiques entorn dels eixos següents:

- 1. Un infant que creix amb autonomia i confiança.**
- 2. Un infant que es comunica amb diferents llenguatges.**

3. Un infant que descobreix l'entorn amb curiositat.

4. Un infant que forma part de la diversitat del món que l'envolta.

Cada eix pren sentit des de la complementarietat amb els altres tres, i així s'hauran d'interpretar en les diferents situacions i propostes, des de la globalitat de l'acció i dels aprenentatges.

Aquesta estructura ha d'ajudar a posar l'infant al centre de les decisions educatives, sense presentar la realitat parcel·lada, a crear uns espais d'aprenentatge globalitzats i a establir relacions entre les competències específiques, els criteris d'avaluació i els diferents sabers de l'etapa, a fi de contribuir al desenvolupament dels nens i les nenes, per acompanyar-los en la interpretació de l'entorn i que esdevinguin persones capaces d'intervenir activament, solidàriament i críticament en el món que els envolta.

Eix 1. Un infant que creix amb autonomia i confiança

La progressiva presa de consciència com a persona individual juntament amb la interacció de l'entorn social ajuda l'infant a formar-se una autoimatge per anar construint la seva identitat. És un procés llarg, ple d'incerteses i il·lusions, que s'inicia quan és un nadó dependent i que va derivant cap a una progressiva autonomia.

L'autonomia és un procés particular de cada infant, una conquesta que assoleix desenvolupant les seves capacitats i estratègies personals. Per fer-ho, l'infant requereix una persona adulta que doni temps i espais, que garanteixi un ambient adequat i que ho faci des d'una mirada de respecte i escolta als diferents ritmes i moments evolutius de cadascú. L'autonomia té a veure amb les capacitats de cada infant, però també amb la voluntat i el plaer de voler fer les coses sense ajuda, i no amb la necessitat de respondre a un desig d'una persona adulta.

Mitjançant l'activitat autònoma l'infant va integrant un sentiment d'eficàcia que li aporta seguretat, benestar, satisfacció personal i desig de continuar desplegant les seves capacitats.

A través del joc els infants ocupen el món, s'expressen, es relacionen, es coneixen, coneixen les propietats del món físic i la cultura, es posen a prova, porten a terme projectes d'acció i pensament i desenvolupen la seva autonomia i competència. El joc és la

seva manera de viure i ha de ser l'eix del dia a dia a l'escola.

En els primers anys de vida, l'infant anirà reconeixent el seu cos globalment i parcialment, les seves possibilitats perceptives i d'acció, expressió i moviment, així com les seves limitacions, serà capaç d'identificar les sensacions i emocions que experimenta, hi gaudirà i aprofitarà les possibilitats expressives del cos per manifestar-les. Al llarg de l'etapa, anirà evolucionant des d'una activitat reflexa i involuntària, cap a una activitat motora cada vegada més intencional, que es va desenvolupant en paral·lel al control progressiu del seu cos.

És en aquesta etapa en la qual es produeix el descobriment de la sexualitat i s'inicia la construcció sexual i de gènere, sense distinció. En aquest aspecte, és el moment d'acompanyar cada infant en el seu propi desenvolupament personal, respectant també la diversitat afectiva i sexual. Tota interacció amb les persones de l'equip educatiu orienta i modela els infants, ja que tendeixen a imitar i reproduir estratègies relacionals de les persones adultes que els envolten; és per això que és imprescindible identificar i erradicar els possibles mecanismes de discriminació oculta que es puguin donar en l'entorn escolar.

Les competències específiques d'aquest eix es despleguen, doncs, en relació amb el desenvolupament personal i social de l'infant durant aquesta etapa i tracten aspectes relacionats amb el control progressiu de si mateixos a mesura que es construeixen una identitat pròpia.

L'espai i el temps tenen un paper cabdal en el desenvolupament físic i motor. L'infant utilitza recursos personals per interaccionar amb l'entorn d'una forma cada vegada més acurada i independent, valora les pròpies possibilitats i hi confia i respecta les dels altres.

Competències específiques de l'etapa

Competència específica 1.

Progressar en el coneixement i el domini del cos, en el moviment i la coordinació, adonant-se de les pròpies possibilitats, per anar desenvolupant autonomia personal i una autoimatge ajustada i positiva.

Molts dels processos d'aprenentatge a la vida de l'infant es fan a través del cos i el moviment. L'activitat motriu espontània permet a l'infant descobrir, explorar i entendre el món que l'envolta, per aconseguir un desenvolupament global, harmònic i integral de la seva persona. És necessari observar i acompanyar el progrés de l'infant en la descoberta, les sensacions, les percepcions i les representacions del propi cos en diferents situacions d'aprenentatge i de joc motor, sensorial, simbòlic i de regles, de relació, de descoberta, etc.

El desenvolupament de la motricitat va lligat a la maduració neuronal de cada infant. Aquest lligam és un procés no homogeni i influenciat per aspectes personals, socials i ambientals. Per aquest motiu, és important observar i valorar que el progrés en les adquisicions motrius de l'infant segueixi un ritme progressiu i en constant evolució. Reconèixer la importància del moviment lliure, en un entorn respectuós amb els ritmes de cadascú, suposa també reconèixer que els infants fan ús de la seva pròpia iniciativa, en uns espais i materials pensats i organitzats per la persona adulta que confia en les capacitats de l'infant.

Experimentar les possibilitats motrius i sensorials del propi cos ajudarà l'infant a avançar en el control dinàmic dels desplaçaments, equilibris i moviments cada vegada més coordinats i precisos, superar reptes i construir un esquema corporal cada vegada més elaborat.

En un escenari preparat, amb una persona adulta present i atenta, l'infant serà capaç de desenvolupar-se de

manera creativa i d'anar iniciant, al seu ritme, en funció de les seves capacitats i de la relació amb els altres, el procés d'autonomia en la vida quotidiana.

Aquest procés requereix temps, espai i un entorn adequat, però sobretot necessita la voluntat de l'infant i una persona adulta que el respecti, hi confii, l'escolti i l'acompanyi.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Avançar en el moviment, el domini i el coneixement del propi cos, ajustant les accions i les reaccions a cada

situació i desenvolupant la coordinació, l'equilibri i la precisió.

- Participar en diferents contextos de joc adequant les possibilitats motrius, superant reptes motrius i adequant

el to muscular.

- *Mostrar progressivament sentiments de seguretat personal en situacions quotidianes, confiant en les pròpies possibilitats i manifestant iniciativa.*
- *Actuar cada vegada de manera més autònoma en situacions quotidianes, desenvolupant hàbits d'higiene, alimentació i cura personal.*
- *Adquirir habilitats manipulatives en situacions quotidianes, mostrant una coordinació progressiva.*

Sabers

Cos, moviment i autonomia

Primer cicle

- *Descobriment i reconeixement de la pròpia imatge i la de les persones de l'entorn.*
- *Curiositat i interès en l'exploració sensoriomotriu i en les habilitats manipulatives necessàries.*
- *Descobriment d'objectes de manera activa i autònoma.*
- *Adquisició d'una progressiva autonomia en situacions quotidianes.*
- *Desenvolupament progressiu d'estratègies per identificar i evitar situacions de risc o perill.*
- *Gaudi i benestar en el moviment lliure i el joc autònom.*

Competència específica 2.

Viure les emocions, expressant i reconeixent sentiments i necessitats, per anar creixent en benestar emocional i seguretat afectiva.

Manifestar i reconèixer les emocions forma part d'un procés vital que es dona al llarg de tota la vida.

*Els infants tot just són a l'inici d'aquest procés i cal que la persona adulta que tenen al seu entorn els
acompanyi perquè puguin afrontar amb seguretat i autonomia les diferents situacions
emocionals de la vida
quotidiana.*

*Les emocions formen part dels mateixos infants com a subjectes globals. No es poden
deslligar de com es van
desenvolupant, de com van aprenent, de com van interactuant amb els altres, de com són
capaços d'encarar
situacions noves i superar els seus límits i de com van acceptant les frustracions. Els
infants han de poder
viure, a través de les emocions, cada experiència en un context autèntic i adequat, en el
qual puguin trobar
espais per expressar-les, reconèixer-les i aturar-se en un moment posterior de reflexió,
quan sigui necessari i amb l'acompanyament de la persona adulta, per veure les accions i
les conseqüències que se'n poden derivar.*

*En aquesta etapa l'infant estableix les primeres relacions amb els seus iguals i s'adona que
pertany a un grup
amb el qual comparteix vivències que l'ajuden a créixer. La interacció amb els altres, a
vegades, pot provocar
situacions de conflicte. En aquests casos, l'infant pot cercar estratègies per resoldre-les,
amb l'acompanyament
de la persona adulta. D'aquesta manera, els conflictes poden esdevenir oportunitats per
créixer en les
relacions.*

*L'infant s'ha de sentir acollit i ha de percebre que es respecta la seva intimitat i els seus
estats emocionals. Un entorn acollidor afavorirà que se senti segur de les seves accions i
decisions per anar formant una autoimatge
positiva i per desenvolupar confiança en ell mateix i en els altres.*

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Expressar progressivament les necessitats i els desitjos derivats de les pròpies emocions adquirint confiança i seguretat afectiva i emocional.
- Demanar, acceptar i oferir ajuda, establint relacions afectives positives, de manera lliure, segura i respectuosa en moments de vida quotidiana.

Sabers

Desenvolupament de l'afectivitat

Primer cicle

- Vivència i expressió d'emocions, sentiments i sensacions.
- Disposició per establir relacions afectives positives amb els altres infants i amb les persones adultes amb qui comparteix situacions i activitats quotidianament.
- Vivència i expressió de les pròpies necessitats, preferències i interessos.
- Col·laboració i ajuda mútua en diferents contextos i moments de la vida quotidiana.

Competència específica 3.

Adonar-se de la influència de l'espai i el temps en les situacions de vida quotidiana a partir de les experiències viscudes, per créixer amb seguretat i entendre el món.

Els infants van construir la seva visió del món en què viuen des de la seva relació i vivència amb l'espai i el temps. La regulació de ritmes interns i externs, l'exploració de l'espai en relació amb el seu cos i les sensacions que els aporta els permeten anar descobrint-se i anar descobrint els altres. L'escola ha de potenciar que l'infant es relacioni de forma directa amb l'entorn, primer partint del propi cos en l'exploració i moviment lliure, i més endavant relacionant-lo amb altres objectes. En aquesta etapa és important

promoure jocs d'exploració, en què adquireixin aspectes de raonament espacial partint de les pròpies vivències.

Mitjançant la regularitat en les diferents accions de la vida quotidiana es van establir uns hàbits que aporten seguretat i benestar a l'infant, que l'ajuden a orientar-se en l'espai i a organitzar-se en el temps.

L'espai i el temps no es poden concebre per separat. Quan es consideren aquests conceptes amb els infants, els oferim eines que els ajudin a acceptar, indagar i interpretar els diferents canvis que es van succeint.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Utilitzar les nocions temporals i espacials bàsiques a partir de les pròpies vivències.*
- Desenvolupar aspectes de raonament espacial a través de jocs d'exploració i situacions de vida quotidiana.*
- Avançar en la gestió del propi temps, anticipant i planificant l'acció per fer una tasca.*

Sabers

Orientació en l'espai i organització en el temps. Gestió dels canvis

Primer cicle

- Orientació autònoma en els espais habituals i quotidians i iniciació en l'ús de termes relatius a l'espai (aquí, allà, dins, fora, etc.).*
- Orientació en les seqüències temporals en què s'organitza la vida diària.*
- Iniciació en l'ús de termes relatius a l'organització del temps (ara, després, avui, demà, etc.).*

Competència específica 4.

Progressar en l'adquisició de normes i hàbits saludables i ecosocialment responsables, guanyant confiança en les pròpies possibilitats i capacitats per construir la pròpia identitat.

En el procés de descoberta d'un mateix i dels altres, és important que l'infant vagi coneixent les normes i convencions socials del seu entorn, per poder anar desenvolupant progressivament actituds respectuoses amb ell, amb els altres i amb l'entorn, des d'una perspectiva interdependent i ecoresponsable.

L'adquisició d'hàbits saludables i sostenibles i la seva progressiva integració en la vida quotidiana contribueixen a la cura d'un mateix i a la millora de la pròpia autonomia.

Cada infant té un ritme biològic i de desenvolupament de les capacitats diferent. Per això és fonamental trobar moments d'atenció personal per a cada un d'ells.

Un acompanyament respectuós per part de la persona adulta porta l'infant a assolir petites o grans conquestes en la satisfacció de les seves necessitats de manera autònoma, així com a percebre que avança en l'assoliment d'alguns hàbits relacionats amb l'alimentació, la higiene i el descans.

En darrer terme s'ha d'acompanyar també els infants en la consciència de les seves possibilitats i la descoberta dels perills que algunes situacions els poden comportar.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Incorporar estratègies i hàbits saludables relacionats amb la cura personal i la cura de l'entorn, mostrant progressivament iniciativa i confiança.*
- Mostrar interès en diferents situacions, perseverant i demanant o acceptant ajuda, si és necessari.*
- Comprendre la necessitat d'acords i normes, ajustant la seva actuació als diferents contextos de joc.*

Sabers

Hàbits de vida saludable per a l'autocura i la cura de l'entorn

Primer cicle

- Identificació i manifestació de les pròpies necessitats fisiològiques.
- Participació en les accions quotidianes d'alimentació, higiene personal i descans.
- Participació en hàbits sostenibles relacionats amb el benestar corporal, la higiene i la salut.

Eix 2. Un infant que es comunica amb diferents llenguatges

En els primers anys de vida, l'infant s'inicia i avança en la capacitat de comunicar-se i expressar-se. Aquest

avanç és possible quan el seu entorn més proper i significatiu l'atén, el reconeix, l'escolta, li respon i li ofereix eines per explorar aquests llenguatges. La interacció amb els altres és el que li permet comprendre, incidir i aprendre en el seu context: preguntant, explicant, opinant, compartint, expressant sentiments...

Els infants aprenen i es comuniquen de moltes maneres, en diferents contextos i a través de diversos mitjans.

L'infant va explorant, utilitzant i interioritzant els diferents llenguatges amb els quals es pot comunicar.

Aquesta comunicació i expressió necessita uns procediments, habilitats, coneixements i actituds que compleixin una triple funció: comunicativa, representativa i ludicocreativa.

La interiorització i l'ús dels diferents llenguatges han de permetre a l'infant anar esdevenint una persona capaç de comunicar-se i expressar-se de forma ajustada als diferents contextos i situacions de comunicació habituals, augmentant la seva creativitat, autonomia i seguretat. El desig de l'infant per interactuar l'ajudarà a construir la seva identitat, a representar el món que l'envolta i a relacionar-se amb els altres.

L'educació infantil ha de propiciar un ambient ric, preparat i creatiu. Ha d'oferir als infants oportunitats i situacions reals per expressar-se a través del cos i de l'art en totes les seves vessants: la música, la literatura, la plàstica, la imatge i les matemàtiques. Per poder fer-ho serà necessari crear contextos que incloguin tots els llenguatges possibles i

en què s'estableixin relacions entre ells.

L'infant, a través dels llenguatges, ha de poder manifestar progressivament fets i vivències; explorar coneixements; expressar i comunicar idees, emocions i sentiments; construir pensament, i participar en intercanvis comunicatius diversos.

En la mesura que explora i experimenta els recursos i les eines de cada llenguatge, se n'apropia i interioritza els processos i codis específics, desenvolupant les seves capacitats expressives i comprensives.

Les competències específiques relacionades amb aquest eix es relacionen amb l'habilitat de comunicar-se amb altres persones de manera respectuosa, ètica, personal i creativa. Així mateix, estan orientades a tres aspectes clau de la comunicació —la comprensió, l'expressió i la interacció—, i es dona un caràcter prioritari al procés d'adquisició de la llengua oral. La llengua oral és el principal instrument per a la comunicació i l'expressió de vivències, idees o emocions, i és per això que ocupa un lloc d'especial importància en aquesta etapa educativa.

Competències específiques de l'etapa

Competència específica 1.

Interpretar, comprendre i expressar missatges, emprant recursos i coneixements basats en la pròpia experiència, per avançar en la comunicació i la construcció de nous aprenentatges.

El desig o la necessitat d'interactuar amb l'entorn és el motor que possibilita l'evolució de les destreses comunicatives.

Per això, és imprescindible experimentar el plaer de comunicar-se mitjançant les primeres interaccions (gestos, silencis, prosòdia...), el context de les quals facilita la comprensió, l'expressió i la integració dels significats de les paraules abans que l'infant sigui capaç d'usar-les. Perquè, des dels primers moments, l'infant s'expressa.

La persona adulta, com a principal interlocutora en aquestes fases inicials, es converteix en la facilitadora de l'experiència comunicativa, posa paraules a situacions i respon a manifestacions de l'infant a partir d'experiències compartides, i capta i comprèn el que es tracta de dir de moltes maneres.

Provocar i promoure la intenció comunicativa afavoreix el desplegament de diferents capacitats que permeten a l'infant interpretar els missatges dels altres i interactuar amb l'entorn per expressar les seves necessitats, emocions, sentiments i idees en un clima de benestar i seguretat emocional i afectiva.

Per aconseguir créixer i desenvolupar-se saludablement, l'infant necessita trobar una manera efectiva de comunicar-se amb el món. L'infant aprèn a parlar parlant i interaccionant amb els altres. Aquesta és la via essencial del procés de desenvolupament de la llengua oral, trobar espais reals perquè l'infant vulgui i pugui expressar-se i que la comprensió i la interpretació del missatge li permeti participar en les diferents situacions del dia a dia.

Comprendre implica interpretar missatges, analitzar-los i donar resposta als estímuls percebuts. Els infants van adquirint i activant diferents estratègies per desenvolupar l'habilitat de fer anticipacions, aproximacions i inferències d'una manera cada vegada més personal i creativa. D'aquesta manera, podran comprendre i interpretar els missatges i les intencions comunicatives d'altres persones i aniran construint nous significats i aprenentatges i progressant, amb acompanyament, en autonomia i coneixement del món. Participar en situacions de comunicació significatives, funcionals i no discriminatòries, des del respecte a les diferències individuals, permet a l'infant conèixer i integrar progressivament al seu repertori comunicatiu els diferents llenguatges (verbal, no verbal, plàstic, musical, corporal, audiovisual...) i descobrir les possibilitats expressives de cadascun, per utilitzar el més adequat, de manera ajustada i eficaç, en funció de la intenció comunicativa o de les exigències de l'entorn.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Interpretar de forma eficaç els missatges i les intencions comunicatives dels altres identificant el sentit global de l'acte comunicatiu.*
- Participar en situacions comunicatives de manera activa, espontània i respectuosa, ajustant el repertori comunicatiu a les propostes, als interlocutors i al context.*
- Fer un ús funcional de la llengua oral augmentant el repertori lingüístic i expressant idees, desitjos, sentiments i emocions.*
- Emprar la llengua oral com a forma per construir el propi pensament i regular l'acció en les interaccions amb els altres, elaborant progressivament un discurs més organitzat i*

coherent en diferents contextos.

Sabers

Intenció i elements de la interacció comunicativa

Primer cicle

- *Desig de comunicar-se com a base de l'intercanvi comunicatiu.*
- *Utilització de les possibilitats motrius del cos amb intencionalitat comunicativa i expressiva.*
- *Manifestació d'actituds comunicatives significatives: atenció conjunta, mirada referencial i escolta atenta.*
- *Comprensió de les intencions i dels missatges amb una escolta activa, reconeixent els diferents senyals comunicatius: gest, entonació...*
- *Iniciació en la descoberta i l'ús de la llengua oral com a oportunitat d'expressió i representació.*
- *Expressió de necessitats, sentiments i idees mitjançant la llengua oral.*
- *Utilització de frases senzilles en situacions properes: primeres converses amb sons, vocalitzacions i jocs d'interacció.*
- *Ampliació progressiva del repertori lingüístic.*
- *Interès, gaudi i participació en intercanvis lúdics amb la llengua oral.*

Competència específica 2. Expressar-se de manera entenedora, personal i creativa mitjançant diferents llenguatges, explorant-ne les possibilitats i gaudint-ne, per respondre a diferents contextos comunicatius.

En els primers anys de vida, la producció i emissió de missatges té a veure amb la necessitat de contacte i satisfacció de les necessitats més bàsiques; el llenguatge corporal i gestual és essencial en aquest acte comunicatiu. Simultàniament, la llengua oral, gràcies a la interacció amb la persona adulta, es converteix en el vehicle principal d'aprenentatge, de la regulació de la conducta i de l'expressió de necessitats, idees, emocions, sentiments i vivències. La prosòdia i tots els aspectes no verbals que l'acompanyen són d'una importància cabdal.

A mesura que s'avança en l'etapa, l'infant va descobrint, mitjançant l'ús i l'experimentació, les possibilitats expressives de cadascun dels llenguatges per

representar aspectes de la realitat, viscuda o imaginada, d'una forma cada vegada més personal i ajustada als diferents contextos i situacions comunicatives. L'infant, quan utilitza les formes d'expressió d'una manera lliure i creativa, progressivament va aprofundint en les tècniques dels diferents llenguatges. En el segon cicle de l'educació infantil es pot començar un acostament progressiu al llenguatge escrit com a forma de comunicació, coneixement i gaudi, sempre des del respecte a l'evolució dels diferents ritmes de desenvolupament personal i del coneixement del procés a través del qual l'infant es va apropiant del sistema d'escriptura, tenint clar que l'adquisició del codi escrit no és un objectiu que s'hagi d'assolir en aquesta etapa.

L'entorn immediat és ple de diferents tipus de textos pels quals l'infant pot mostrar interès. Mitjançant l'apropament als textos escrits i la seva exploració a través d'anticipacions i inferències, així com a través de l'observació de models lectors i escriptors de qualitat, s'anirà despertant en els infants la curiositat per descobrir les seves funcionalitats.

Aquest aprenentatge es desenvolupa d'una manera rica i plaent en contextos plens de significat, en què l'infant ha de trobar ocasions per produir missatges per plaer i sentir l'emoció d'expressar els seus pensaments, vivències o sentiments de manera espontània.

La literatura, en totes les seves manifestacions, té un paper molt important en el desenvolupament de la creativitat i en l'adquisició de la llengua oral i escrita. Ajuda a interpretar, imaginar, somiar, identificar-se i conèixer l'entorn cultural.

Tenint en compte que la literatura, oral i escrita ofereix una representació simbòlica de la realitat, s'haurà de vetllar per ampliar el ventall de relats amb diversitat de protagonistes, de manera que es visibilitzin diferents gèneres, actituds, valors, etc. Al llarg de tota l'etapa, l'infant ha de créixer en un entorn lingüístic ric i anar construint, amb l'acompanyament de la persona adulta, un itinerari literari propi de qualitat.

El llenguatge matemàtic expressa relacions. Conèixer els primers nombres i relacionar-los amb la quantitat és un dels aprenentatges que es comencen a construir en aquesta etapa i que té una evolució de llarga durada.

Per donar suport al raonament matemàtic té molta importància el llenguatge oral, que ajuda a fer conscients les relacions i els processos d'abstracció.

El llenguatge musical segueix un procés similar al d'una llengua i s'adquireix des de les vivències i el coneixement que rebem a partir del so que ens envolta. És un mitjà que

permet la comunicació amb els altres a través del desenvolupament de l'escolta atenta i activa, la sensibilitat, la improvisació i el gaudi de la pròpia veu, el propi cos o els jocs motors i sonors.

A través del llenguatge plàstic l'infant desenvolupa progressivament diferents destreses i habilitats, experimenta amb tècniques i materials que li permeten expressar emocions, idees, vivències o fantasies. Per fer-ho, és imprescindible un ambient preparat i ric, estèticament agradable, que promogui creativitat i pensament divergent. Allunyar-se d'imatges estereotipades i crear vincles amb el món cultural i artístic

apropen l'infant a la dimensió estètica com una actitud de cura, atenció i sensibilitat. Mitjançant la descoberta i el contacte d'artistes i manifestacions plàstiques properes i variades desenvolupa el gust estètic i crea aquests vincles amb el món cultural i artístic proper.

El llenguatge corporal, primer a través del respecte al moviment lliure i després mitjançant les danses, el teatre o coreografies i dramatitzacions senzilles, potencia les habilitats comunicatives, artístiques, espacials, temporals, interpersonals i intrapersonals de l'infant i li permeten anar prenent consciència del propi cos i dels seus sentiments i emocions, i expressar el que pensa, el que vol i el que sent.

L'escola ha d'oferir experiències riques i diverses, estretament integrades en la quotidianitat, que incloguin tota mena de manifestacions artístiques i que promoguin el desenvolupament de les habilitats creatives, la consciència cultural i la sensibilitat artística.

Els primers contactes amb la tecnologia digital han de permetre als infants anar adquirint destreses comunicatives i el desenvolupament d'habilitats cognitives en col·laboració amb els altres. Des d'un ús saludable amb la diversitat de dispositius i aplicacions, l'infant pot participar en activitats contextualitzades i propostes interactives amb l'acompanyament de la persona adulta.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Manifestar habilitats per comunicar-se i interactuar a través de diferents llenguatges, ajustant l'expressió al context verbal, matemàtic, corporal, plàstic, musical i digital.*
- Evocar i expressar espontàniament idees, sentiments, emocions i vivències mitjançant*

diferents llenguatges i formats.

- Utilitzar la intuïció, la improvisació, la fantasia i la creativitat tant en l'observació i l'escolta com en els processos creatius artístics a través dels diferents llenguatges.*
- Mostrar interès per la descoberta progressiva de la relació entre el text oral i l'escrit, en contextos funcionals, participant en situacions significatives d'aproximació al llenguatge escrit.*
- Gaudir i participar en propostes de literatura infantil, explorant, descobrint i apreciament la bellesa del llenguatge literari.*
- Interpretar i crear manifestacions artístiques individuals i col·lectives, utilitzant i explorant diferents instruments, recursos o tècniques, mostrant una actitud curiosa i respectuosa.*
- Explorar les possibilitats sonores, simbòliques, cinètiques, visuals i plàstiques a través dels elements de l'entorn.*

Sabers

Literatura infantil

Primer cicle

- Interès progressiu pels textos literaris infantils orals i escrits. Gaudi d'aquests textos.*
- Creació de vincles afectius i lúdics amb les persones que comparteixen els relats i amb els textos literaris.*
- Ampliació progressiva del repertori de cançons de bressol, moixaines i jocs de falda, contes...*
- Inici en la lectura d'imatges significatives i la descodificació de signes visuals més usats en l'entorn proper.*

Llenguatge matemàtic

Primer cicle

- Iniciació a la comprensió i expressió de l'ús del llenguatge matemàtic en situacions quotidianes en què s'indiquin relacions de quantitat, mesura i/o situació en l'espai: molt/poc, llarg/curt i prop/lluny.*

Llenguatge i expressió musical

Primer cicle

- *Iniciació en la descoberta i l'ús del llenguatge musical com a oportunitat d'expressió i representació.*
- *Reconeixement i reproducció de cançons, cantarelles, poemes, jocs de falda i ritmes coneguts.*
- *Descoberta de les possibilitats sonores i expressives de la veu, del cos, dels objectes i dels instruments.*
- *Desenvolupament de l'escolta com a font de descobriment i gaudi.*

Llenguatge i expressió plàstica

Primer cicle

- *Iniciació en la descoberta i l'ús del llenguatge plàstic com a oportunitat d'expressió i representació.*
- *Percepció sensorial dels elements de l'entorn immediat.*
- *Curiositat i interès per l'exploració d'alguns materials i de tècniques plàstiques.*

Llenguatge i expressió corporal

Primer cicle

- *Iniciació en la descoberta i l'ús del llenguatge corporal com a oportunitat d'expressió i representació.*
- *Expressió i exploració lliure del gest i el moviment en l'espai.*
- *Participació en jocs i danses senzilles reproduint alguns moviments i gestos.*

Eix 3. Un infant que descobreix l'entorn amb curiositat

L'infant té una necessitat natural d'entendre el món que l'envolta i des de les primeres edats elabora hipòtesis i pensaments sobre aquest món. L'escola bressol o l'escola han de connectar amb els interessos i les actituds que manifesten, aprofitant la seva curiositat i entusiasme, per fer créixer aquest coneixement d'una manera cada vegada més estructurada. Per fer-ho es disposa, entre d'altres, de dues eines: el joc i l'experimentació.

Mentre juga l'infant explora i experimenta. En el joc, hi intervenen un seguit de processos

que són la base per anar construint coneixements de tota mena: sensorials, motors, socials, físics... La manipulació i l'experimentació amb diferents materials afavoreixen la construcció de les primeres relacions causals, que els orienten en els seus comportaments d'exploració de l'entorn. D'aquesta manera, els infants intervenen sobre els elements, els objectes, les situacions que els interessin i es van formant una autoimatge amb capacitat d'aprendre i amb recursos per emprendre nous reptes.

Les competències específiques d'aquest eix s'orienten al desenvolupament del pensament i de les estratègies cognitives a través del procés de descobriment de l'entorn físic i natural.

L'eix s'organitza al voltant de tres competències específiques. La primera s'orienta al desenvolupament de les habilitats que l'ajuden a identificar i establir relacions lògiques entre els diferents elements de l'entorn; la segona se centra en una actitud crítica i creativa per identificar reptes i proposar possibles solucions, i la tercera suposa un acostament respectuós cap al món natural per despertar la consciència de la necessitat de fer-ne un ús sostenible.

Es concep el medi natural com la realitat en la qual s'aprèn i sobre la qual s'aprèn. Els sabers s'estableixen en funció de l'exploració dels elements de l'entorn, mitjançant la interacció corporal amb aquest i les habilitats i els processos que se'n deriven.

La indagació de l'infant sobre el món que l'envolta comporta el desenvolupament d'estratègies com l'anticipació i la previsió, la formulació d'hipòtesis i l'observació de fenòmens per constatar si es compleix el que espera, i també la discriminació de característiques o atributs. Així doncs, es produeix un acostament intuïtiu a nocions i conceptes bàsics que pertanyen al món físic, sempre contrastats amb la realitat, per començar a posar les bases del pensament científic.

Gràcies a la reflexió sobre les seves experiències i relacions amb els elements de la natura, els infants aniran progressant cap a l'observació i comprensió de les manifestacions i conseqüències d'alguns fenòmens naturals.

També s'aniran apropant gradualment al coneixement i la valoració dels éssers vius, d'algunes de les seves característiques i de les relacions que s'estableixen entre ells i amb els éssers humans. Prendrà una rellevància especial el foment de la valoració a la diversitat i la riquesa del món natural, a partir del descobriment que les persones formem part també d'aquest medi i de la vinculació afectiva que hi tenim, dos factors bàsics per a

la cura i el respecte pel medi ambient i l'adquisició d'hàbits ecosaludables i sostenibles.

Competències específiques de l'etapa

Competència específica 1. Observar i reconèixer característiques de materials i elements i establir relacions entre ells, mitjançant l'experimentació i la manipulació sensorial, per avançar cap a estructures de pensament cada vegada més complexes desenvolupant habilitats de raonament matemàtic.

En aquesta etapa, la curiositat dels infants per descobrir el món que els envolta fa de l'exploració a través de la manipulació sensorial l'instrument perfecte per identificar les característiques dels materials i objectes del seu entorn més proper i per establir relacions entre ells.

A mesura que l'infant es va desenvolupant, la capacitat exploratòria s'amplia: al propòsit d'obtenir plaer per sentir i tocar s'afegeix progressivament l'interès per indagar sobre les diferents característiques dels objectes.

Al moviment ampli i global característic de les primeres edats se li suma la capacitat per exercir accions més específiques i detallades sobre aquests objectes. Aquest procés els proporciona cada vegada més informació sobre les qualitats dels objectes. Aquesta exploració manipulativa imprescindible és el primer pas per a la construcció d'un coneixement i d'un raonament més abstracte.

L'equip educatiu ha de crear situacions i contextos significatius, potenciar el joc autònom lliure i oferir materials i propostes que responguin als interessos i inquietuds individuals i de grup, i a la intencionalitat educativa.

Les situacions quotidianes ofereixen diverses oportunitats perquè els infants comprenguin i utilitzin el raonament matemàtic com un mitjà per descobrir i comprendre el món. S'ha d'afavorir la descoberta manipulant, observant i comparant les característiques i les propietats dels objectes, materials, elements, esdeveniments..., en contextos reals. A través del raonament matemàtic, l'infant avança en la descoberta sensorial, en les seves possibilitats perceptives i en l'establiment de relacions lògiques amb l'entorn.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Utilitzar estratègies i formes pròpies de raonar per resoldre un repte i explicar el procés emprat.

- Establir relacions entre elements, diferenciant-ne qualitats o atributs, captant patrons i sabent-ho comunicar.
- Construir la noció de quantitat a partir de situacions contextualitzades i significatives.
- Reconèixer nombres en situacions quotidianes, adonant-se que poden tenir diferents usos: quantitat, identificació, ordre i situació.
- Desenvolupar de manera progressiva estratègies de càlcul i mesura en situacions significatives, utilitzant diferents elements i eines.

Sabers

Diàleg corporal amb l'entorn. Exploració d'objectes i materials

Primer cicle

- Observació de qualitats perceptibles i exploració dels elements de l'entorn.
- Diferenciació d'algunes qualitats sensorials fruit de l'observació i l'exploració dels objectes, materials i elements de l'entorn natural i de la comparació dels seus atributs i propietats.
- Reconeixement progressiu de les primeres nocions quantitatives (molt, poc, bastant...) en situacions quotidianes.
- Iniciació en la classificació i el repartiment d'objectes.

Competència específica 2. Desenvolupar, de manera progressiva, diferents formes de raonament i procediments del pensament científic, a través de l'observació i la manipulació, per iniciar-se en la interpretació de l'entorn i respondre de manera creativa als diferents reptes i situacions.

La curiositat i la capacitat investigadora és inherent al desenvolupament de l'infant. Al llarg de l'etapa d'educació infantil l'infant anirà trobant solucions o alternatives originals i creatives a diferents qüestions, reptes i situacions. I ho farà mitjançant l'aplicació de processos inicialment senzills i manipulatius, que progressivament guanyaran en complexitat i requeriran una capacitat més gran d'abstracció, i mitjançant l'autoregulació segons els resultats que va obtenint amb la interacció entre iguals, amb adults i amb l'entorn.

Els processos propis tant del disseny del mètode científic com de les habilitats de pensament computacional, s'iniciaran progressivament en aquesta etapa, mitjançant

l'exploració i la investigació, la formulació i comprovació d'hipòtesis, el plantejament de diferents solucions, la descomposició d'una tasca en altres de més senzilles, la interrelació de diferents coneixements, el desenvolupament de l'aprenentatge per causa-efecte, la presa de decisions per assaig-error i el plantejament d'idees i solucions creatives i originals.

En tots els processos i formes de raonament s'ha de despertar en els infants l'ús de la creativitat per resoldre situacions complexes amb solucions creatives i originals en els diferents reptes que es trobaran al llarg de la vida.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Mostrar autonomia en la gestió de reptes i situacions cada cop més complexes, cooperant amb els altres.*
- Utilitzar diferents estratègies per a la presa de decisions amb progressiva autonomia, trobant solucions creatives en resposta a diferents reptes.*
- Plantejar i verificar hipòtesis a partir de la manipulació i l'experimentació sobre diferents elements i materials per tal d'entendre els seus comportaments.*
- Participar en reptes col·laboratius en petit grup, compartint idees pròpies i escoltant les dels altres des d'una actitud de respecte.*

Sabers

Experimentació en l'entorn. Curiositat, pensament científic, raonament lògic i creativitat

Primer cicle

- Exploració i indagació de l'entorn físic i social amb curiositat i interès.*
- Inici en la relació i connexió entre el fet conegut i el que és nou, entre experiències prèvies i noves.*
- Desenvolupament d'habilitats com l'observació, la comprovació i l'assaig-error en els contextos de joc i la vida quotidiana.*

Competència específica 3. Explorar i reconèixer elements i fenòmens del món natural, establint relacions entre la pròpia acció i les conseqüències que se'n deriven, per iniciar hàbits de sostenibilitat i conservació de l'entorn.

L'infant va sentint curiositat i ganes d'interactuar amb l'entorn proper des de ben petit. Els diferents elements que s'hi poden trobar (la terra, l'aigua, les pedres, els animals...) i els fenòmens naturals que va observant atrauen la seva atenció i desperten la seva curiositat.

El vincle amb la natura és un dret inalienable de tots els infants, és funció de l'escola apropar-lo a l'entorn natural perquè el pugui viure, conèixer, respectar i estimar.

El procés d'observació, descoberta i coneixement progressiu de l'entorn no es pot separar d'una progressiva consciència de conservació d'aquest entorn. Al llarg de l'etapa s'aniran incorporant hàbits de sostenibilitat, com el consum responsable o la cura de la natura, primer a través del model de la persona adulta i després en petites accions que l'infant pugui dur a terme de manera autònoma.

Aquest fet contribuirà que, de manera gradual, aprenguin a valorar les oportunitats que ofereix el medi ambient i tot allò que fa possible la vida en el planeta.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- *Establir relacions entre els fenòmens del medi natural i la seva incidència en la vida quotidiana a partir del coneixement i l'observació del medi natural.*
- *Incorporar progressivament els aspectes bàsics de les funcions vitals dels éssers vius: nutrició, relació (en un medi concret) i reproducció, distingint-los dels objectes inerts.*
- *Conèixer i cuidar amb una actitud de respecte el medi natural, identificant l'impacte de les accions humanes en la conservació i la preservació de l'entorn.*
- *Establir relacions entre el medi natural i social a partir del coneixement i l'observació dels fenòmens naturals.*

Sabers

Indagació en el medi natural. Cura, valoració i respecte

Primer cicle

- *Observació i exploració de l'entorn planificant i ordenant la pròpia acció.*
- *Descoberta dels efectes de les pròpies accions en el medi natural.*
- *Manipulació i experimentació d'elements de l'entorn natural amb cura i respecte.*

Eix 4. Un infant que forma part de la diversitat del món

L'infant des que neix s'interrelaciona amb els altres en un entorn concret. El primer grup social amb el qual estableix relacions i vincles és la família, nucli que li proporciona benestar, seguretat, atenció i estima, i a la vegada li facilita experiències vitals relacionades amb la quotidianitat.

Al llarg del temps establirà relacions amb altres grups formats per persones diverses que aniran ampliant la seva perspectiva envers els altres, s'anirà adonant de les diferències individuals i col·lectives, i prendrà consciència que la relació amb els altres implica comportaments diferenciats.

Cada un dels grups socials amb els quals interactua l'infant li transmet valors, costums, normes, història, llenguatge...; en definitiva, un seguit de trets culturals i socials que podran enriquir el seu bagatge personal.

El procés de socialització, que s'inicia en el moment de néixer i que anirà afermant al llarg de la vida, és fonamental per al seu desenvolupament personal i psicosocial: per anar adquirint sentiment de seguretat i confiança, per crear vincles afectius amb els altres i per relacionar-s'hi amb respecte i empatia tenint com a referent els drets humans. L'establiment d'aquests vincles afectius de qualitat amb les persones significatives que l'envolten potenciarà la interacció i la curiositat infantil per conèixer i comprendre com funciona la realitat.

En l'etapa d'educació infantil, l'infant anirà desenvolupant el sentiment de pertinença al seu entorn proper. El grup de referència es converteix en una petita comunitat de vida en la qual es duen a terme les habilitats socials i en què cada persona pot expressar les seves necessitats, respectant les dels altres. I és en aquest

grup de referència on anirà aprenent a gestionar i a resoldre els conflictes de manera dialogada, evitant qualsevol tipus de violència.

La riquesa de conviure en un entorn divers ètnicament i culturalment ofereix una perspectiva oberta i inclusiva en les relacions, facilita el coneixement de les diverses manifestacions culturals presents en la societat i el desenvolupament d'actituds d'acceptació, respecte, reconeixement i igualtat.

Les competències específiques d'aquest eix tracten de la necessària correlació entre la construcció de la pròpia identitat i les interaccions amb l'entorn social i cultural, ressaltant la importància d'afavorir i promoure interaccions sanes, sostenibles,

igualitàries i respectuoses.

Competències específiques de l'etapa

Competència específica 1.

Avançar en la relació amb els altres en condicions d'igualtat, creant lligams, per construir la pròpia identitat basada en els valors democràtics i de respecte als drets humans.

Els infants estableixen relacions interpersonals des de ben aviat. A les primeres edats és freqüent veure jocs conjunts en els quals es donen experiències i vivències compartides. Aquestes primeres situacions relacionals són la llavor d'interrelacions més profundes que seran fonamentals per a la construcció de la pròpia identitat.

A mesura que els infants van desenvolupant les habilitats sociocognitives, les relacions es van tornant més riques i complexes i es van adonant que tenir experiències compartides els ajuda a entendre i interpretar com se senten i pensen els altres i, gradualment, a posar-se en el lloc de l'altre.

De mica en mica, a través d'aquestes experiències compartides amb els altres infants, neix l'afecte, la confiança i les complicitats que donaran lloc a les primeres amistats. I, a la vegada, també sorgeixen els primers conflictes, els quals, amb l'ajuda necessària de l'adult, l'infant haurà d'aprendre a gestionar i resoldre a través del diàleg, l'empatia i els acords conjunts.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Establir relacions i vincles saludables amb els altres que respectin la convivència, la diversitat i la igualtat de gènere.*
- Iniciar-se en la resolució de conflictes, proposant alternatives i gaudint dels beneficis d'arribar a acords, amb l'ajuda de l'acompanyament de l'adult.*
- Reproduir conductes, accions o rols lliures d'estereotips de gènere, a través del joc simbòlic en interacció amb els iguals.*
- Participar en propostes de grup acceptant les dinàmiques i el funcionament acordat.*

Sabers

La vida amb els altres

Primer cicle

- *Identificació dels primers vincles afectius i interès cap als altres infants i adults de referència.*
- *Transició progressiva del grup familiar al grup social.*
- *Disposició per establir relacions afectuoses i respectuoses.*
- *Reconeixement dels infants de l'escola com a grups socials de pertinença.*
- *Adquisició progressiva d'habilitats socials que facilitin la integració en els diferents grups en els quals participa.*
- *Desenvolupament i incorporació progressiva d'estratègies per a la gestió de conflictes.*
- *Iniciació progressiva de responsabilitats en activitats i jocs.*

Competència específica 2. Apreciar progressivament l'entorn social i cultural proper i la seva diversitat, mostrant interès i respecte per conviure.

La conscienciació de la pertinença social i comunitària, el respecte per la diversitat, el desenvolupament d'habilitats socials, el funcionament participatiu de la institució escolar, el treball en equip, l'empatia vers els altres, la gestió positiva dels conflictes, el desenvolupament de projectes en comú, etc., afavoreixen la cohesió social i la formació de persones compromeses i solidàries.

Els infants han d'anar adquirint actituds basades en el respecte, la tolerància i l'empatia, per viure la diversitat i la igualtat com a font d'intercanvi i d'enriquiment i per anar avançant en la relació amb els altres. Tots aquests comportaments i valors s'haurien de desvetllar a l'entorn familiar, escolar i social dels infants, per superar els estereotips de gènere i contribuir així a la construcció d'una societat més equitativa i igualitària.

Les manifestacions i representacions socioculturals constitueixen un marc privilegiat per a la comunicació. La pluralitat dels seus llenguatges convida a promoure el reconeixement de les semblances i diferències entre els seus codis i a desenvolupar la sensibilitat cap a diferents referents culturals. Aquesta diversitat portarà a enriquir el bagatge cultural i desenvolupar la sensibilitat i la creativitat, fet que oferirà a la infància la clau d'accés a una ciutadania crítica, solidària, igualitària i compromesa amb la societat.

Les interaccions comunicatives fomenten també l'adquisició progressiva de les convencions

socials que regeixen els intercanvis comunicatius, així com la curiositat i l'interès cap a altres llengües, acostant-se progressivament als significats de diferents missatges en contextos de comunicació coneguts i propers.

Criteris d'avaluació de final d'etapa

- Reconèixer la diversitat del seu entorn proper, iniciant-se en el respecte a les diferències individuals.*
- Conèixer les propostes i situacions relacionades amb costums i tradicions ètniques i culturals diverses presents al seu entorn, i participar-hi, mostrant interès i respecte.*
- Relacionar-se de forma natural i respectuosa manifestant interès per les persones de l'entorn proper i per la seva llengua.*
- Participar en situacions d'ús de diferents llengües, mostrant curiositat i respecte per la diversitat de perfils lingüístics.*
- Reconèixer models positius en l'entorn proper que fomentin la igualtat de gènere i les conductes no sexistes.*

Sabers

Interacció social i cultural en l'entorn

Primer cicle

- Participació activa en celebracions i tradicions culturals presents al seu entorn.*
- Exploració progressiva de l'entorn social i cultural amb interès i curiositat.*
- Comprensió progressiva dels costums i estils de vida referits a la pròpia cultura.*
- Reconeixement d'elements i característiques de l'entorn sociocultural habitual (festes, tradicions, històries...).*
- Vivència de models positius de referència.*

3.3.3. Les situacions d'aprenentatge

Les situacions d'aprenentatge són aquelles **experiències** que parteixen d'un context, plantegen un **repte** a la persona que aprèn i s'orienten a l'assoliment de competències.

“La vida quotidiana, l'eix vertebrador del dia a la llar”

Hem escollit aquest títol pel fet que la vida quotidiana és el que ens marca el dia a la llar. Hem vist la planificació del curs, i tenint en compte les capacitats que els infants han d'assolir en acabar l'etapa hem elaborat les situacions d'aprenentatge tenint en compte els objectius, el temps, els espais i materials i amb l'observació i l'anàlisi de com l'infant respon a les propostes ens serveix per a planificar el pas següent , amb les avaluacions de les necessitats d'infants i d'adults.

Aquestes són les que treballem a la llar i que estem transformant en situacions d'aprenentatge.

- *El procés de familiarització*
- *L'acollida*
- *Higiene personal: mans, cara, mocs*
- *Control d'esfínters*
- *L'estona de dinar i dormir*
- *Les basses al jardí*
- *Passejades i sortides a la llar. Descoberta de l'entorn proper*
- *El joc al jardí de la llar*
- *Jocs d'aigua*
- *Llenguatge verbal*
- *Psicomotricitat*
- *Motricitat fina*
- *Massatge infantil*
- *Miralls*
- *Llenguatge musical*
- *Joc simbòlic*
- *Jocs de descoberta*
- *Educació sensorial*
- *La castanyada*
- *El nadal*
- *El carnaval*

A la llar podem veure les situacions elaborades per l'equip educatiu que estan en canvi constant ja que es van retocant a mida que s'incorporen observacions.

3.4. Paper de l'educadora

*En aquest apartat definirem quin ha de ser el nostre paper. Què és per nosaltres ser educadora ?
com hem de mirar l'infant?*

*com hem d'acollir a les
famílies? el respecte,
la mirada, ...*

*Des de la llar, prioritzem el fet que l'educadora tingui un seguit de qualitats i valors humans que possibilitin una actitud **afectiva, propera, empàtica, acollidora, receptiva i respectuosa** vers els infants, les famílies i les companyes; **amb capacitat de lideratge, de resposta, optimista, amb flexibilitat i iniciativa i sobretot creativa**. Cal que sigui una professional amb capacitat i competència per tal d'**organitzar, facilitar, observar, acompanyar, guiar i intervenir** educativament al llarg del procés per tal de realitzar un intercanvi d'informació, així com per **coordinar les tasques** referents a l'atenció dels infants.*

*L'educadora funciona com a model i transmet valors culturals i, per tant, és conscient i **respectuosa vers altres valors culturals**, també té cura dels missatges que dóna tant als infants com a les seves famílies. És **flexible davant la diversitat de situacions** que se li presenten. Per descomptat que la nostra actitud com a educadors, per tal de treballar la seva autoestima, és positiva en parlar, actuar, informar i motivar als infants, transmetre'ls la nostra comprensió.*

Enumerarem tres factors que tenim en compte perquè creiem que influeixen en aquesta manera de fer:

1. Acceptació total, incondicional i permanent de l'infant, és una persona única i competent.

*Té qualitats i defectes, però hem d'estar convençuts que el més important és **que capti l'afany de superació i la il·lusió de cobrir petits objectius de millora personal.** Les qualitats són agradables de descobrir, acceptem totalment la seva forma de ser, incondicionalment. Hem de tenir en compte que, a vegades, les necessitats dels infants o allò que volen fer en un moment determinat, no es correspon amb el que nosaltres volem que facin en aquell moment: escoltem-lo.*

2. Estimació. El nostre testimoni d'estimació constant i realista serà el millor ajut perquè els infants assoleixin una personalitat madura i estiguin motivats per rectificar quan s'equivoquin. En estimar sempre haurem de reconduir la no acceptada, ja que en avisar donem la possibilitat de rectificar i, sempre haurem de censurar el que està mal fet, el fet, i mai la persona.

*3. Valoració. **Elogiar l'esforç** de l'infant sempre és més motivador per ell que fer-li recriminacions constantment. Hem de procurar que aprenguin a acceptar-se i que amb optimisme superin les seves dificultats. Aconseguirem que sàpiguen que els estimem pel que són i seran capaços de desenvolupar al màxim totes les seves capacitats personals. Una actitud positiva i comprensiva per part nostra incrementarà la seguretat dels infants. Ha de rebre el missatge " És possible", "Puc fer-ho" "Ajuda'm a fer-ho per mi mateix". Motivar-lo, animar-lo " tu pots", aplaudir-lo, empènye'l, " confio en tu", reconeixement i acceptació.*

Ha d'atendre les necessitats bàsiques dels infants (afectives, emocionals, alimentació, higiene i descans, i les socials).

*Facilitar totes aquelles situacions educatives que ajudin a **l'adquisició progressiva de l'autonomia personal**: deixar-los fer sols; si veuen que assumeixen responsabilitats, se sentiran capaços.*

Això ho fem conceptualitzant les relacions entre desenvolupament i aprenentatge com a processos indissociables i entenent que és precisament l'aprenentatge, en unes condicions determinades, el que permet el desenvolupament.

Parlar amb ells a la seva alçada mirant-los als ulls i sense pujar la veu. El llenguatge que utilitza l'educadora serà adequat perquè els infants puguin entendre, sense caure en diminutius o intercanviant paraules que puguin tergiversar la realitat.

Fer entrar a la classe els problemes, les situacions, els escenaris, els materials que els nens i les nenes es troben en la seva vida quotidiana i ensenyar a identificar-los i analitzar-los i permetre'ls diferents nivells de resolució. Valorar la importància de les experiències viscudes pels infants en la relació amb els objectes i amb situacions diverses que són la base per fer noves construccions i ampliar el camp de coneixements. Partir sempre del que sap l'infant i posar-lo en situacions educatives que li permetin lligar el que sap amb el que se li proposa. Els canvis al llarg de l'evolució tenen lloc gràcies a un procés de construcció que parteix sempre de les possibilitats actuals de l'individu i que porten cap a estadis més avançats que integren tots els coneixements anteriors.

Tenir en compte el context sociocultural en què viuen els infants i planificar la pràctica educativa de manera que se'ls ofereixin les experiències que potser no han viscut en el seu ambient familiar i cultural.

Respectar les característiques individuals, atesa la diversitat dels infants per aconseguir un desenvolupament global de totes les seves capacitats. Respectar el seu nivell maduratiu, donar-li temps per aprendre. Tracte individualitzat, cadascú al seu ritme. No comparacions ni exigències massa elevades, adequades a cadascú: així el motiva, és un repte. Aprendre a observar i avaluar quin és el nivell de l'infant en relació amb els jocs i els aprenentatges i donar l'ajuda justa que li permeti continuar gaudint del que fa. Animar que a poc a poc les nenes i els nens agafin més responsabilitats, quan estiguem segurs que ho poden fer. Crear possibilitats al nen per tal que l'infant tingui fe en si mateix.

No patir per donar més informació de la que els infants poden assimilar. Cadascun ja assimilarà allò que pugui pel seu nivell de desenvolupament. No esperar que l'infant maduri per començar a introduir-lo en alguns aprenentatges més elevats. Si li interessen, aquestes primeres informacions ajudaran a desenvolupar capacitats que li permetran entendre millor (l'aprenentatge de la llengua escrita, l'aprenentatge dels primers noms, l'ús de materials no estrictament pensats per a l'edat, etc.).

No menysvalorar el que els infants saben i aporten a les situacions educatives; no menystenir tampoc la seva capacitat per gestionar-se en situacions complexes. Poder acceptar dels infants respostes potser menys convencionals de les que esperariem i valorar-les adequadament.

Donar llibertat de moviment, tal i com diu Silvana Quattrocchi Montanaro, un dels pilars de la pedagogia Montessori: “Quan als infants se’ls dóna llibertat de moviment, des del principi de la vida, desenvolupen una percepció de la posició del cos en l’espai i arriben a ser molt cuidadosos a l’intentar nous moviments. Posen a prova les seves destreses motores continuament”.

Preparar l’ambient adequat pel seu desenvolupament i així fer-los col·laboradors voluntaris. Una educadora infantil proporciona un ambient **estimulant, atent, inclusiu, segur i net per als infants**.

Petons quan ells vulguin,
abraçades respectant les seves decisions,
afecte, que se sentin estimats, amb tendresa,
dia rere dia com una pluja fina,
un infant estimat, un infant feliç.

Tot infant necessita ser vist i sentir que pertany al grup, per això és tan important el paper de l’adult a l’hora de la cohesió del grup, aquest **sentit de pertinença**.

Fer-los competents. Perquè l’aprenentatge es pugui donar hi ha d’haver errors, i l’educador/a ha de promoure situacions on l’infant pugui provar, equivocar-se i tornar a provar amb total llibertat.

De ben petits, els nens i les nenes comencen a apreciar-se segons l’actitud que tinguem envers ells. Veuen a través nostre i tenen d’ells **la imatge que els donem nosaltres**. Tampoc no saben el que està bé o malament i ho aprenen segons el nostre comportament, el de la família i l’entorn. Som realment el seu mirall i, segons la seguretat que els donem, se sabran autovalorar i tenir o no tenir confiança en ells mateixos.

Tal i com definia Maria Montessori, el nostre equip creiem que l’educadora és “una guia per l’aprenentatge”. Les educadores coneixem bé els infants, les seves

necessitats, estem alerta al període sensible i apropiem les tècniques educatives.

*Si cridem l'atenció sempre, si trobéssim que ho fan de la manera menys acertada o si sovint estiguéssim alterats i enfadats i no reflectíssim l'alegria de gaudir de la seva presència, seria fàcil que perdessin autoestima; i en perdre-la, no serien capaços d'enfrontar-se als reptes que els sorgiran al llarg de la seva vida. Per tant, per fomentar la seva autoestima hem de recordar que tota persona s'ha de **saber/sentir** acceptada, estimada i valorada.”*

Garantir la seva seguretat A més, garanteix la seguretat dels infants mitjançant la identificació i prevenció de riscos potencials i perills per a la salut; i manté un ambient net, promou una bona higiene personal i rentat de mans, així com ajudar en les tasques de neteja .

Oferir una educació de qualitat. En equip planificar, preparar i implementar un currículum d'alta qualitat, basat en el joc i apropiat per al desenvolupament per a fomentar el desenvolupament físic, cognitiu, emocional i social.

Crear rutines. per familiaritzar als infants amb els hàbits i les necessitats diàries (per exemple, rentar-se les mans), el que inclou alimentar-los amb dinars i refrigeris saludables i garanteix que descansin adequadament. El que fa l'educadora és animar-los a que ho tastin tot, que siguin cada vegada més autònoms quan duen a terme les diferents rutines (que mengin ells sols, que es posin el pitet,...). anima als infants a ser cada vegada més autònoms en el desenvolupament d'aquestes rutines).

Demostrar una comprensió profunda del desenvolupament de la primera infància, incloses les millors pràctiques i la investigació actual relacionades.

Les primeres habilitats. Fomentar el desenvolupament integral de l'infant. A part d'això, una educadora infantil acompanya i si cal ensenya als infants, habilitats en el llenguatge, habilitats motores; que promoguin i facilitin el desenvolupament d'habilitats socials, creatives i físiques; assegura que totes les activitats també serveixin per promoure i millorar l'autoestima individual de cada nen; i individualitzant segons sigui necessari, assegurant que totes les activitats siguin accessibles

Sensibilitzar els infants en el coneixement del seu entorn més proper per tal d'ampliar la descoberta social, cultural i natural.

Promoure la màxima cooperació família-escola per tal d'aconseguir un clima òptim per a tothom. Donar importància al paper de la persona adulta com a mediadora entre el món cultural i l'infant. Confiar-hi com a promotors del desenvolupament. Tenint fortes habilitats interpersonals i de comunicació. Comunicar de forma clara i confiadament, tant per escrit com verbalment, per crear un ambient clar, comunicatiu i enriquidor per als infants; usant tacte, paciència i un bon judici al comunicar-se amb les mares i els pares i el personal per mantenir relacions efectives i col·laboratives. A més, haurà de ser un gran oient (escolta activa), així com ser capaç d'identificar fàcil i eficientment les necessitats i dificultats dels infants (per exemple, dificultats d'aprenentatge i o de comportament).

Concretem els moments puntuals com:

En el període de familiarització, no volem que pateixin grans canvis del seu dia dia, per tant nosaltres ens adaptem, creant un espai per a ells. En aquests primers dies de vida escolar, l'acollida és un termini molt més obert, on no només la infància està implicada, sinó també les famílies, les educadores, els espais i el temps.

Tenim present la importància de tots els processos, de com arriben a la seguretat emocional del nen o nena i que els permet mostrar-se tal i com són, en plena llibertat, fent de l'escola una part més de la seva vida. Aprendre a observar tot el més profund, és una tasca complicada d'aprendre. L'observació i l'escolta activa del que succeeix a l'aula i sobretot, com succeeix, és l'element més ajustat d'avaluació per a la infància.

L'educadora dóna la seguretat i confiança als infants, acompanyant-los, observant les seves necessitats i adaptant-se a cada un d'ells. Respectant si volen o no que les educadores l'agafin a coll...ja que els primers dies potser no ho voldran fins que agafin confiança. A poc a poc s'anirà establint un vincle entre educadora i infant molt necessari pel seu desenvolupament i la seva seguretat emocional, afectiva i d'autoestima. Així com per la seva integració i sentiment de pertinença al grup. Tenint en compte a l'infant i en la creació del vincle amb les educadores. serà un període de molts canvis pels infants i que necessitarà ser acollit.

Abans de començar el període lectiu:

El curs s'inicia amb un període pre-lectiu destinat a la preparació i concreció per part de cada equip d'edat del projecte curricular del centre als diferents grups. Aquest treball precisa quins són els objectius específics de cada grup, la metodologia i l'organització de la vida a l'aula.

Durant el curs:

El nostre treball no és només un treball individual sinó també un treball d'equip que exerceix globalment la funció d'educació integral dels infants. La reflexió pedagògica, l'elaboració de l'organització general de la llar i la definició de les línies mestres de la programació es consideren feines no només individuals sinó que complementem en les sessions de reflexió i de discussió que fem durant dues hores de l'equip de la llar cada setmana. Per grups d'edats es fan reunions de programació on es valoren les activitats realitzades i es decideixen els objectius que es volen assolir a la situació d'aprenentatge concreta buscant les activitats per a fer-ho.

En acabar el període lectiu:

Cada educadora realitza, l'anàlisi del desenvolupament general del curs, que es posa en comú entre el personal educador del mateix grup d'edat. Aquesta valoració és tinguda en compte per l'equip d'educadores que treballen aquella mateixa edat en el curs següent i per l'equip d'escola a fi de poder modificar tots aquells aspectes que no contribueixin adequadament a l'educació dels infants.

-Un informe escrit de cada infant valoratiu del seu desenvolupament, Aquests informes constituïran documentació interna de l'equip. Al finalitzar tota l'etapa de la llar, al final d'I2, la família en rep un en forma d'escrit del pas per la llar.

***En el dia dia:** Organitzarà i prepararà prèviament l'espai i els materials i decidirà el nombre d'alumnes que pot haver-hi a cadascun, per tal de crear un ambient òptim per a dur a terme l'activitat en harmonia . Si cal explicarà als infants les possibles activitats*

de cada espai i de cada material en concret.

A l'hora d'esbarjo:

Les educadores estan a prop dels infants fent observació i acompanyament.

Fent de protecció en situacions de perill prioritzant el desenvolupament de l'autonomia i seguretat.

A l'hora dels àpats:

Cal respectar el seu ritme biològic, ja que és el propi infant el que té el coneixement de la seva gana i quan es troba saciat.

Controlar si l'infant que menja poc o massa és per necessitat, hàbit o bé si té algun trastorn alimentari pel què s'hauria de parlar amb la família per informar al pediatre/a.

Durant l'àpat l'infant es pot tornar reticent a tastar coses noves si no ho ha vist a casa o no li agrada l'aspecte. Cal que s'apropi de manera progressiva i agradable als aliments nous, per això l'actitud del mestre és essencial a animar-lo i ajudar-lo a perdre la por a provar aliments nous.

Observar quan està preparat per passar del menjar triturat, a l'aixafat i al sencer i introduir-ho de manera progressiva per tal que ho vagi acceptant o en el cas que mengi directament sencer seguir-ho a la llar.

Fomentant un ambient tranquil, on l'infant pot descobrir que l'estona de l'àpat és una estona per gaudir i a més de descobrir l'aspecte social del dinar al costat de la seva educadora i els seus companys.

És bo mostrar apreciació pels seus esforços i no intervenir si inicialment utilitza les mans per ajudar-se, ja que afavoreix el desenvolupament psicomotor i la motricitat fina.

Posar poca quantitat i si cal, repetir. No tots els infants necessiten la mateixa quantitat d'aliment.

Si refusa algun aliment, oferir-li un altre dia però si continua sense voler-lo, hem d'acceptar que per alguna raó no li agrada i per tant menjarà menys quantitat que la resta.

A l'hora del descans :

Fer-li moixaines, acaronar-lo, xiuxiuejar-li a l'orella,, demostrar-li que l'adult està al seu costat. Evitant que se senti "abandonat" a l'hamaca o llitera sense cap seguretat afectiva.

La dependència d'un objecte la tenim en compte: com un nino, i quan els infants reclamen el xumet i ja no el volen s'aferren a un substitut que reclamaran a l'hora de dormir. Deixem viure aquesta relació per a alleugerir l'angoixa de la separació de la mare.

S'observa els infants aprenent a detectar indicadors: enrabiades, fregar-se els ulls, plors, mal humor... i respondre a la seva demanda o necessitat posant-lo a dormir de seguida, no se'l manté despert ja que el podríem fatigar massa. En cas contrari, si està al llit i es mostra ansiós, no el forcem a romandre al llit. L'infant de 0-3 anys dorm una llarga estona, una ansietat pot voler estar indicant la necessitat d'afectivitat, protecció maternal, algun dolor o malestar, ...l'escoltem.

*Per tal de treballar tots aquests aspectes que ens caracteritzen , hem de tenir flexibilitat també en el **treball en equip**, compartint idees i punts de vista diferents, aportant noves propostes, ajudant a crear un bon clima, valorant la pròpia feina i la dels altres, rescatant elements positius del treball quotidià. Amb aquest procés continu de reflexió al voltant de la tasca educativa i amb un ajustament de les observacions i la documentació pedagògica.*

*Mantenint un nivell de **formació permanent**, participació en cursos, seminaris, jornades, intercanviant experiències, analitzant bibliografia especialitzada i portant a terme processos d'innovació al propi centre, garantim un servei de qualitat, innovador i que respongui a les necessitats reals de totes les parts implicades.*

Tots aquests aspectes formen part de la línia de l'escola, oberta a les incerteses del món educatiu.

3.5. Relació poble - llar d'infants

Primer de tot hem de respondre a:

volem sortir de l'escola? i si ho volem fer. Com ens organitzem per sortir? Hi ha tranquil·litat, per poder gaudir del moment? Cal que sortim tota l'aula alhora?

El nostre projecte creu en la descoberta i per tant també en la de l'entorn proper.

Per tant respondrem a què, quan i com .

Pretenem oferir la possibilitat que l'infant de 0-3 anys desenvolupi la capacitat innata de descobrir i aprendre d'una manera directa en el seu entorn més proper, dins i fora la llar.

Al tenir ubicada la llar on està ens permet sortir amb els infants més grans:

- d'una banda a passejar amb una petita part del grup al turó d'en Buc on podem gaudir de la natura en estat pur: plantes, fulles, flors i basses a la primavera i el paisatge canviant amb l'estació.

I ens sentim més còmodes fent sortides amb grups reduïts ja que la relació infant educadora és més propera.

Ens organitzem a l'escola, entre tutores, suports, direcció, i quan hi ha estudiants en pràctiques per poder sortir 1 ó 2 educadores amb 2-3 infants i anar a fer una volta. Amb 20-30 m pot ser suficient. A l'hora de decidir quin infant sortirà aquell dia, podem aprofitar i fer una valoració d'entre tots. Potser aquest dia tenim un infant que està més trist o un que està neguitós i necessita més moviment..... Són sortides "sense intenció". Sembla que anar al bosc o al carrer té sentit en si mateix, no cal una intenció. Es tracta de viure la natura i conèixer en la civilització. Les sortides sempre aporten coses noves; coneixements, persones, objectes o coses que han vist...

Es tracta d'anar preparats i de portar un cistell, una bossa o algun pot ipotser anar recollint aquells objectes que han cridat l'atenció als infants. Quan arribem a l'escola, tot això s'ha d'endreçar o cuidar com "els nostres petits tresors".

També podem aprofitar els espais amplis per descobrir com el pavelló per descobrir espais diferents.

Malauradament la platja, a l'estar allunyada, no la podem aprofitar tant i com voldriem, de manera que aprofitem l'acompanyament de les famílies per anar al paratge de Santa Cristina a la primavera, ja que el pla d'entorn ens subvenciona aquesta sortida en vaixell i la visita als Tocs de Natura de les Alegries pels més petits en autocar.

Apropem també l'entorn als més petits amb la visita des de l'IES Coll i Rodés dels alumnes que fan cant coral i concerts amb instruments, la batucada del CEIP Pere Torrent i altres entitats com la colla gegantera, la colla sardanista, la colla de sevillanes i altres propostes que van sorgint.

Les diferents propostes es concreten cada any al Pla Anual del Centre i es valoren a la memòria.

4. L'avaluació

4.1- L'observació i l'avaluació dels processos educatius

És fonamental en tot projecte educatiu establir un sistema d'avaluació que ens permeti veure si s'estan complint els objectius plantejats, i si la metodologia i recursos que estem utilitzant per a assolir-los són els més adequats.

És per això que l'avaluació és contínua i el programa té un grau de flexibilitat que permet canviar tot allò que, detectat a partir del procés d'avaluació, requereixi una modificació. El treball educatiu és quelcom dinàmic, que ve condicionat pels diferents agents educatius (famílies, infants, equip educatiu), i és per això que es fa una revisió constant, i per tots els subjectes de la intervenció.

Plantegem per tant, un tipus d'avaluació continuada, i en la que hi participa tothom. Aquest procés, que es realitza conjuntament amb les famílies en les diverses formes establertes, fa que s'estigui atent a les diferents manifestacions dels infants a fi que cerquem les millors condicions que afavoreixin el seu benestar tant físic com psíquic, per tal d'ajudar a desenvolupar les seves capacitats de coneixements, percepcions i adaptació a l'entorn social i afectiu.

Entenem que l'observació crea un vincle empàtic que serveix de base per a la relació càlida entre l'infant i l'educadora. La reflexió i la descripció de l'observació dona lloc a un millor coneixement per tal de proposar accions i intervencions educatives ajustades a les necessitats de cada moment.

La documentació sistematitzada de les propostes i de les activitats que els infants realitzen a l'escola bressol constitueix una part molt important de la nostra tasca educativa. Les experiències que puguin ser recollides en imatges ens possibiliten dur a terme un anàlisi i una avaluació continuada de cada infant, de la qualitat de les propostes realitzades i de l'actitud de l'educadora. Alhora ens permeten poder compartir la nostra feina amb immediatesa i agilitat amb els companys i companyes, les famílies i els altres professionals.

Els infants són l'objectiu fonamental i allò que dona sentit al projecte. És per això que tenim molt en compte les seves reaccions davant de les activitats i recursos que li oferim, amb

una observació i recollida d'impressions exhaustiva. A final del cicle entreguem una còpia de l'informe a les famílies sobre l'evolució dels seus fills a la llar.

Al llarg del curs hem d'entendre l'avaluació com un seguiment continuat i sistemàtic de l'evolució de l'infant. Anem valorant, dia rere dia, els diferents ritmes de maduresa individual i la progressiva adquisició d'hàbits i de petits aprenentatges i necessitats. Fem servir un diari per tal de fer les anotacions sobre el desenvolupament individual dels infants i perquè hi hagi un registre de com seguim les situacions d'aprenentatge, juntament amb la guia de desenvolupament 0-3 de la Generalitat.

***L'equip educatiu de la llar.** Les opinions que ens venen del conjunt d'educadores de l'escola bressol són molt importants per avaluar el seu funcionament. Aquestes opinions, intercanvis i propostes es fan mitjançant:*

- Reunions formals entre l'equip educatiu.*
- Reunions entre l'equip educatiu i la directora.*
- Reunions de l'equip i el CDIAP.*

L'equip de professionals avalua periòdicament en aquestes reunions de seguiment i coordinació el funcionament del servei i proposa els canvis necessaris per tal de millorar-lo.

***Els pares i mares.** Es tenen molt en compte les seves opinions i propostes mitjançant un intercanvi d'impressions durant l'entrada i la recollida dels infants a la llar d'infants, les reunions de mares i pares, i el Consell Escolar...entre d'altres.*

***L'Ajuntament de Lloret de Mar.** L'Ajuntament està informat periòdicament sobre la prestació dels diferents serveis. La directora de l'escola es reuneix periòdicament amb el personal tècnic que l'Ajuntament designa per tal de fer-ne el seguiment del centre.*

Seguiment continu des de Benestar i família i des del CDIAP i EAP per quan cal.

4.2 Avaluació del Projecte Educatiu

L'avaluació del PEC va permanentment lligada a la reflexió i a la revisió dels principis i continguts del propi Projecte Educatiu i a aquelles situacions educatives, socials i culturals que puguin anar succeint.

Què, com i quan avaluar?

Tal i com podreu observar als quadres de les situacions d'aprenentatge, per l'avaluació de cadascuna de les situacions, seleccionem les formes avaluatives més adients per comprovar el tipus i grau d'aprenentatge que fan els alumnes dels sabers seqüenciats i que han de conduir a la consecució dels objectius d'etapa.

A més a més hem fet uns quadres de registre on hem concretat uns elements d'observació que són els trets amb els quals ens fixem per valorar el progrés de l'infant.

4.3.Coordinació de la Llar d'infants

La direcció de la llar d'infants s'encarrega de tots els aspectes pedagògics del centre i de l'establiment de relacions amb les altres institucions i professionals del municipi per tal de garantir un treball en xarxa en benefici de l'educació i l'atenció als infants i a les seves famílies.

Aquest seguiment es realitza mitjançant:

- *Les reunions de coordinació entre la directora del centre i la tècnica d'educació de l'ajuntament de Lloret.*
- *Les visites de la cap d'educació, la Tècnica d'educació a l'escola.*
- *Aquests contactes permeten fer una valoració del fu*

Alhora, tant la tècnica com la directora del centre mantindrà informat al regidor d'educació.

Si tenim en compte tots aquests elements, anem rebent un feed-back continu d'informació, que ens permet anar canviant i optimitzant el nostre projecte, donant-li el dinamisme i flexibilitat necessaris perquè s'adapti a les necessitats reals dels seus usuaris i de l'entorn on s'ubica.

Benvinguts a la vostra llar !

